

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 34/2015
09.07.2015. године
Београд

У ИМА НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Радослава Петровића и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног Б.Љ., због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 245/15 од 26.06.2015. године, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Ваљево - Одељење у Убу Пр 3466/13 од 02.04.2014. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 22394/14 од 21.01.2015. године, у седници већа одржаној 09.07.2015. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Птз 245/15 од 26.06.2015. године, као основан, па **СЕ ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Прекршајног суда у Ваљево - Одељење у Убу Пр 3466/13 од 02.04.2014. године и Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 22394/14 од 21.01.2015. године, тако што се, на основу члана 248. став 1. тачка 6) Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.65/2013), прекршајни поступак против окривљеног Б.Љ. због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима **ОБУСТАВЉА**.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Ваљево – Одељење у Убу Пр 3466/13 од 02.04.2014. године, окривљени Б.Љ. је оглашен кривим да је учинио прекршај из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима, за који је осуђен на новчану казну у износу од 6.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од петнаест дана од правноснажности пресуде, а уколико то не учини иста ће се заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара одредити један дан казне затвора. Окривљени Б.Љ. је обавезан да плати трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од 1.000,00 динара у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом извршења. Истом пресудом према окривљеном Б.Љ. изречена је на основу члана 52. Закона о прекршајима заштитна

мера забране управљања моторним возилом у трајању од 30 дана, а окривљеном је изречено и четири казнена поена.

Пресудом Прекршајног апелационог суда у Београду Прж 22394/14 од 21.01.2015. године, одбијена је као неоснована жалба окривљеног Б.Љ., а пресуда Прекршајног суда у Ваљеву – Одељење у Убу Пр 3466/13 од 02.04.2014. године, је потврђена.

Републички јавни тужилац је против наведених правноснажних пресуда подигао захтев за заштиту законитости Пtz 245/15 од 26.06.2015. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка у смислу члана 234. став 2. у вези члана 6, члана 85. став 1. и члана 81. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.101/05, 116/08 и 111/09), са предлогом да Врховни касациони суд укине побијане пресуде и списе предмета врати првостепеном органу на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је након што је о седници већа обавестио Републичког јавног тужиоца у смислу члана 286. став 2. Закона о прекршајима, („Службени гласник РС“ бр.65/2013), одржао седницу већа, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Чланом 340. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.65/2013) је прописано да ће се прекршајни поступци започети до дана почетка примене овог закона окончати по одредбама Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.101/05, 116/08 и 111/09), па се у овом прекршајном поступку, с обзиром да је исти покренут захтевом за покретање прекршајног поступка од 04.04.2013. године, законитост побијаних правноснажних пресуда мора оцењивати у складу са Законом о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.101/05, 116/08 и 111/09), (у даљем тексту раније важећи Закон о прекршајима).

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. раније важећег Закона о прекршајима, јер првостепени прекршајни суд приликом доношења одлуке о заштитној мери није применио блажи пропис за окривљеног, а што је био у обавези да учини у смислу члана 6. став 2. Закона о прекршајима.

Наиме, побијаном првостепеном пресудом према окривљеном Б.Љ. изречена је на основу члана 52. раније важећег Закона о прекршајима заштитна мера забране управљања моторним возилом у трајању од 30 дана, а која мера се у смислу наведеног члана односи на све врсте возила и све категорије. Важећим Законом о прекршајима који је почео да се примењује 01.03.2014. године, дакле пре доношења првостепене побијане пресуде, чланом 58. став 1. је прописано да се забрана управљања моторним возилом састоји у томе да се учиниоцу привремено забрани управљање моторним возилом одређене врсте или категорије.

Полазећи од наведеног, по оцени Врховног касационог суда, а у односу на изречену заштитну меру забране управљања моторним возилом према окривљеном, нижестепени судови нису у смислу члана 6. Закона о прекршајима применили пропис који је најблажи за учиниоца, будући да је члан 58. став 1. Закона о прекршајима који је почео да се примењује 01.03.2014. године у конкретном случају блажи за окривљеног од члана 52. став 1. раније важећег Закона о прекршајима, јер се чланом 58. став 1. Закона о прекршајима забрана управљања моторним возилом изриче за тачно одређену врсту или категорију возила, док се раније важећим законом та забрана односила на моторно возило било које врсте или категорије.

Из напред изнетих разлога, Врховни касациони суд налази да приликом доношења првостепене пресуде суд није применио одредбу члана 6. став 2. Закона о прекршајима, а приликом изрицања заштитне мере према окривљеном, на који начин је учинио битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. раније важећег Закона о прекршајима, а која битна повреда би довела до преиначења првостепене пресуде, при чему наведену битну повреду одредаба прекршајног поступка није отклонио другостепени прекршајни суд доносећи побијану другостепену одлуку у поступку по жалби на првостепену одлуку.

Надаље, имајући у виду одредбу члана 76. став 7. раније важећег Закона о прекршајима, којом је прописано да прекршајно гоњење застарева у сваком случају када протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост гоњења, те да је окривљени оглашен кривим за прекршај који је извршен 17.03.2013. године, то је сходно напред наведеној законској одредби 17.03.2015. године наступила апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка.

Због свега наведеног, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и преиначио побијане правноснажне пресуде, тако што је обуставио прекршајни поступак против окривљеног Б.Љ., због прекршаја из члана 332. став 1. тачка 8) Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

С обзиром на овако донету одлуку, Врховни касациони суд је на основу члана 141. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ бр.65/2013), одлучио да трошкове прекршајног поступка сноси суд.

Како су, из изнетих разлога, побијане пресуде преиначене, а због тога што су донете уз битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 234. став 2. раније важећег Закона о прекршајима и поступак према окривљеном обустављен због апсолутне застарелости вођења прекршајног поступка, то овај суд није ценио наводе из захтева за заштиту законитости којима се указује да су побијаним пресудама повређени и чл. 81. и 85. став 1. раније важећег Закона о прекршајима.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. и члана 287. став 4, у вези члана 248. став 1. тачка б) Закона о прекршајима ("Службени гласник РС" 65/13), одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.**